

POATE ROMÂNESCUL DE OPINIE ȘI INFORMĂȚIE
(Impresso come manoscritto)

Martie-Apr. 1955
Nr 50

V, 2

R O M A
Via C. Morin, 6

BASARABIA DE IERȘ ȘI DE MAINE

Basarabia reîntrase la 917 în viața națională sub zemnul debandadei democratice. După experiența trăită, mentalitatea democratică s'a dovedit și acolo ca pretutindeni protecțivă intereselor naționale. În loc ca, printr-o acțiune metodică de stat, să fi purces la adăncirea românismului sub toate înfrângerile vieții provinciale, - cum ar fi trebuit să facem într-o lume portul de forțe culturale, economice și sociale, așa cum l-a găsit, și a construit pe temelii lui o viață pseudo-românească în paguba intereselor suveranoare ale acestui neam. Păguba cea mai dureroasă a Basarabiei noastre a fost iudaismul și iudeofiliaismul democratic. Bătălii noastre politice au reținut era destinată colonizării israelite cărmuite de la Londra și de la New York. Mai mult decât atât: s'au găsit între anii 1923 și 1925 miniștri români care, cu oclăritate științifică, s'au făcut instrumentele acestei colonizări. Să amintim de epoca faimoasei afaceri a pașapoartelor, care a constatat din pustiirea satelor de țărani români, care erau expediți toamă în Brazilia, și popularea acelor țări de țărani români. Numai imensul scandal public, ce s'a deslășuit atunci, a pus oarecum capăt acestei opere criminale.

.. Această tovarășie politică a favorizat în măsură foarte largă dominația exclusivă a iudaismului în economia provinciei. Industria și comerțul, aproape în întregime, și agricultura în bună parte, au intrat în mâinile evreilor. Țăranul român a trebuit să se supună la o viață de robie. O generație nouă de industriași, de negustori și de meseriași români nu s'a putut ridica în aceste condiții prin orasele de peste Prut, cu leproasă fizionomie palestiniană. Pe planul cultural e destul să reamintesc că, timp de douăzeci de ani, patronii români în dulce colaborare cu scribii evrei au întreținut o numeroasă presă, redactată în limba românească, până când generalul Ciupercă, comandantul Chișinăului, a avut curajul să o suprimă în anul 1937. Această presă, care nu era scrisă de ruși, ci de evrei, întreținea permanent amintirea Rusiei și un spirit cu totul contrariu față de Statul Român. În asemenea condiții, nimeni dela centru nu s'a gândit să întemeieze la Chișinău o presă cu adevărat românească. S'au găsit Biserica, la intervenția noastră, a sprijinit înimosul săptămânal Raza scris de tinerii intelectuali formați la școala noastră marxistă..

În ordinea spirituală, țăranul basarabean e profund religios, sentimental și tradiționalist. Cultivarea acestui fond ortodox, mai ales acolo la marginea românismului, în vecinătatea imediată a bolșevismului ateist, ar fi fost nu numai o chestiune de conștiință creștină, dar și o necesitate de stat. Cu entuziasm fără margini a primit poporul basarabean întemeierea Facultății de Teologie din Chișinău în anul 1926. Această facultate a jucat rolul principal în românizarea spiritului dintre Prut și Nistru. Afară de creștinism, studenții tineri, care o populau din belșug, alcătuiesc prima generație de basarabeni naționaliști în deplină conștiință și naționalismul regeșean. Adevărata conștiință românească s'a cristalizat în jurul acestei înalte școli de ortodoxie națională.

Sunt doi factori, pe care trebuie să ne bizuim în munca titanică pentru a ridica Basarabia din ruina în care am smuls-o dela bestiiile lui Stalin: generația tânără de intelectuali și țăranimea. Prin generația tânără înțeleg pe cei crescuți la școala naționalismului. Între ei și generația social-democrată, pe care o moștenisem dela ruși, e o prăpastie. Tinerii basarabeni simt și ougăta ca cei mai buni dintre noi. Țăranimea basarabească, născută în cea dintâi ani ai stăpânirii românești de falsa mistică național-țăranistă, s'a dovedit, după ce curentele naționaliste au pătruns în Basarabia, de o înțelegere imensă pentru ideea integral românească. Numai între țăranii din Bucovina am mai găsit o asemenea înțelegere. Sensibilitatea această a temeliei pe care se va zidi România Nouă.

Nichifor Crainic

„Din oricare al punct de vedere și în rața realităților încon-
nimeni nu poate vorbi despre măsuri restrictive sau discriminatorii în
oia tuturor libertăților și înținem sa subliniem ca orice provocări și ar-
oia de asemenea natura sunt pure calomnii și ar fi foarte regretabil da-
marii de asemenea calomnii și însușirii din partea unor elemente răuvoitoare și
slujind interese nedefinite reușesc să influențeze oameni de bună credință
în Grecia există de fapt un singur abuz: abuzul de libertate!..”

„Nu era mai simplu decât să scrii în zece ori când îți întâlnim pe strada”
singuri se laudă redactorii „dela” că au publicat în locul unui comi-
unicat ce sîluiește conștiința, ceva statistic și cu titluri ar fi fost desigur
adevurate lămuriri cu privire la numărul, locul și modul de funcționare al
școalelor, bisericiilor, teatrelor și publicațiilor din Grecia în limbile ro-
mână, bulgară și albaneză. În acest mod, lumea ar fi fost convinsă mai ușor
de „coloniismul” celor ce neagă înfringerile regulimului grotesc pe care mi-
lei din acea țară. Sau poate, în acest caz, paginile „Vocii libertății” ar
fi trebuit să aibă: Săptăm. pe redactorii acestei fol., care gîsește așa de
mod să se așeze țară să simtă nevoia de a-și și dovedi afirmațiile, să ne
indice localitatea unde funcționează, pentru sutele de mii de români din
Grecia, o singură biserică, o singură școală, un singur ziar românesc! Dacă
această dovadă n-o face, o singură școală, un singur ziar românesc! Dacă
ce la o tristă fanfaronadă, să zicăm că jignete sangeros suferințele atî-
șe ruga în propria lor limbă!

Tot la capitolul inconştienţei naţionale ne vedem siliţi să înregistrăm pe d-l Al. Gheorghiu, care laudă "Vocea libertăţii" pentru "sporul de domşă?"; pe d-l Mădăru, care, vorbind de "factorii" lui "Văduş", ca de "alături de aşi prieteni" mergea cu încredere în lupta de... liberare a Bucovinei?); pe "fratele" Măzărăţ, care se arată deosebit de preocupat de "totală obiectivitate" şi de "arapostea şi pasunile de pusă într-o apărare a "religiilor româneşti" de către grecii dela "Voce"; pe d-l Serdici, care "ţine deşi în mână" oare foarte puţin "linia de acţiune"; pe d-l G. Manolişcu, care, să considere "Vocea" ca un "tagadaveşte" existenţa în Balcani drept un bun românesc".

Lupta III din avântata -Zărk roci- în vada"Vocea libertății",redă, pentru
 luptă cînt -încoace Postecul- cîntîndu-și în căutare a poeziei lui bucovinean:
 Lupta cîc -du- în nurele libertății în apocalipsă natură și inimă pentru
 sorie în batjocura libertății,în care se pune și adîncul bîrfe de
 setarii greci "indistincti",în care se pune și adîncul bîrfe de
 aploca în fața nimănui stăgurile,în care se pune și adîncul bîrfe de
 în al poeziei a observat-o,natural,în care se pune și adîncul bîrfe de
 Neamurile,dacă mai vor și trîiașcă..au datorită:stropulăsiada,Wulpete și Ce.
 mă cîc vorbesc monstrul",continuu,-politicos,Talica,oare,faceșă totul pen-
 samentimentale,ou vorbesc în casa apurcaturului. Teapă pe țigăcu cu gînd
 plodează de-acum fără putîndu-și să se- pe cîst de minoalese,-poetul ex-
 du-se,ou pîdică scoțîndu-și rîpă,în care se pune și adîncul bîrfe de
 ou febră- cruciați ai timpurilor moderne,penru în care se pune și adîncul bîrfe de
 Lupta IV,capătă strîlucirea propriilor noastre, pentru liberta-
 tîm cîc de la dușmanul comun: hidra comunistă,seșe de stîpîni- dînu
 lîtu sîntînd de la dușmanul comun: hidra comunistă,seșe de stîpîni- dînu
 omăgu cîc ni se aduc- nouă magiei materialiste.. Atitudine IV e cel mai frumos
 să va dea puterea,de nouă magiei materialiste.. Atitudine IV e cel mai frumos
 Salut și omăgu în IV,de sub cupola mîndră de aceluia de țară și liberta-
 te,pe crăinici curajosi și jertniciți ai lumii,în care se pune și adîncul bîrfe de
 mult nîci mai puțin descăroat,în fine,de acest.. efor al legării de vor-
 be subînăitoare,-d-l Postecul încheie salutînd,natural,"trătește":

Stiu -serie, inconstient, ideile lor frazelor si voritoare -ca stapânii, înca de govinisme si ireducibilitate locala, într-un confracti exilului, perorează sentimente si atitudini antidemocratice. Văd, înaintea lor, josni-ca atitudine a "confractorilor", del -postea, caur, oarecum -ca i.-i. souze, rugând" pe d-nii dela "Comia din Atena", sa lii înțelegerea necesari", si tînd de a se mania cumva proa sa... Hei, domnule ajutor de comandant legionari! Un bucovinean dela 1904, istoricului Argentinian: "A povesti neamului viața și răptele fraților din Balcani si din 1918, origina lor falnică, trecurul lor viforosi și luptele lor nesfîrșite pentru existența națională este o întreprindere de merită lauri și încununări. Ei potestea, în sfîșim, de părere că lupta pentru existența neamului românesc din Balcani e chestiune de... govinism local! De-ar zice d-sa dacă un macedonean, să spunem, ar scrie născuții din acestee nui scrie ruteni din Cernăuți, cu privire la Românii bucovineni cari, chiar acum,abia-și mai trag suflul de "neacur străinătate, de i-a cuprins". Evident că asemenea nerozii crucii le-au priit cu mult-

& "Bomba"ou bomba de hidrogen. In initialul sau discurs, vorbind de
apare, Molotov a amenintat cu un ton sfidator: "Lucrurile au ajuns la un
atare punct, ca in productie armelor de hidrogen nu Uniunea Sovietica ci
Statele Unite sa gaseasca destul in pozitie de intarziere". Poate sa fie o

simplu laudându-l, spre a face curaj, tovarășilor, într-un moment de criză. Dar poate că așa l-a asigură enigmaticul Kaganovici, care - cum se știe - a precedențele său, mai bine să se dezmorțuiască secretului atomic în Uniunea Sovietică. Apoi, nu se excludă, deocă ne amintim de măturisările făcute de "savantul" evreu american Oppenheimer, care "pentru motive de conștiință umanitară a săvârșit fabricarea bombelor de hidrogen în USA". Asta după ce alți "sciențifici" religioși ai săi: soții Rosenberg, Harry Gold, Emil Julius Fuchs sau Klaus Fuchs, Bruno Pontecorvo, soții Greenglass, etc., au vândut Rusilor secretele bombelor atomice. Scotearea la iveală a lui Pontecorvo, cu recențele decorațiilor, a fost cu atât mai durabilă, au avut deocă posibilitatea să o ia înainte, iar "Statele Unite să se găsească astăzi - cum a declarat Molotov - în poziția de întârziată".

...desigur, problema are multe aspecte. Oricum, însă, gravitatea acestor trădări este așa de mare, încât - în mod normal și legal - soașmul electric ar fi pedepsa meritată. Și totuși - exceptând cazul, cu totul izolat, al acționarilor Rosenberg, a celor condamnare s'a obținut numai după ani de violente demonstrații din partea poporului american - nimeni nu s'a atins și nici nu se va atinge de acești cetățeni proaspăt și neolaliați. Sunt tabu pentru că - pasă-mi-te - alți savanți de aceeași țeară ar vedea ingerințe în activitatea și conștiința lor... Dar mai ales sunt tabu pentru că îi protejează Bancha, însoțitorul poeziei, secretul atomic occidental, supramunit și regizat neînconștat al Statelor Unite și al guvernului său din Rusia bolșevică, președinții și guvernerilor trecut și s'ombarșar și așum și inițiatori, rectorii pe criterii de rasă, râmân. Aici, la Baruch, și așum și inițiatori, trage Churchill când vine în USA chiar în vizită oficială. Aici și în inițiatori demnitari americani și se țin conciliabile pentru soluțianarea marilor probleme mondiale. Așa că, în ultimă analiză, secretul atomic rămâne un secret de familie. Psihica teroarei pe care o degajează eventuala folosire a secretelor atomice favorizează "coexistența" onore, în realitate, ar echivala cu "pasă-judeaica". Când acest lucru se va realiza, atunci se va pune în aplicare așa și plan al bombelor atomice, unde atât Baruch cât și Kaganovici vor depune materialul atomic - păstrând bine înțelese, și sau prepuși în corecționari, cheile seafurilor. Și vor începe afacerile, pentru binele umanității.

& creșterea de conștiință. Se știe că omul de știință Oppenheimer, auzit că a intrat cu rea intenție în masa doșor- de trei ani în progresul construcției bombei H, a spus înaintea comisiei de cercetare atomică, în fața așezării s'a prezentat, că a avut frică de ceea ce făcea, fiind parafrazat în grozava perspectivă a orărilor și distrugerii ce se așchiază în fața ochilor știlar și foarte frumos, dacă n'ar fi știut de trădarea coreligionarilor și; dar, știind, cum de nu se produceau orămpete de conștiință și la perspectivă că se da Rusilor acoastă armă apocaliptică? Întrebarea se pune cu atât mai vârtos, cu cât șirile pe care le-au trădat nu numai că nu i-au persecutat, dar dimpotrivă, le-au dat ospitalitate în momentele grele și mijloace să se afirme chiar în domeniul cel mai delicat: al apărării naționale. Că doar că așa zisele mustrări de conștiință sunt simple pretexte, menite să ascundă oculoare reci și criminale. Dufemisele de "trădători ideologici", "mustrări de conștiință", etc., sunt simple așchieturici.

• Documentele de la Ialta. Documentele de la Ialta vin să dovedească că de îndată ce sunt presupunerile, în legătură cu anumite uneltiri, și că este clar. Întrebarea care se pune, însă, este pentru ce s'a ales tocmai acum momentul pentru publicarea lor. De ce nu se aștepta - fiindcă până la alegerile din SUA mai e vreme - să fie măcar ratificat tratatul de la Paris și de Senatul francez? Sau poate s'a urmărit tocmai torpilarea Uniunii europene? Nu-i exclud. Este straniu ca tocmai aici se sc arată atât de dornici (unori chiar amenință) pentru grabnica ratificare a tratatelor, să facă un lucru care să creeze noi dificultăți. Sau, poate, și aici se găsește la spate tot vreun Alger Hiss? Ar fi în adevăr o măiestră manevră, și-ți speculezi propriile "erori" tot în scopul pentru care ele au fost înădins omise! Într-însă că, de data aceasta, scoteala de nașă nu s'a potrivit cu cea din țară. Tentativa n'a reușit, oăci Senatul nu a ratificat acordurile. Să fie această un început de desmeticire?

& Negocieri"explorative". In ultima conferință de presă, președintele Eisenhower și-a însușit expresia "negocieri explorative", pusă în circulație de senatorul democrat George, președintele comisiei senatoriale a afacerilor străine, - și a promis că va iniția aceste negocieri imediat după ratificarea completă a acordurilor de la Paris și Londra. Scopul acestor negocieri

[illegible][illegible]

& "En gros si en detail". Un evreu de spirit apunea cîndva: "Noi, iida-
nii, ne urim en detail dar ne iubim en gros!" Uneori însă se ucidem și
guma! De pildă, cei orientali nu pres'a se îngrai? ou cei din Occident, și a-
duna continuă imputările, din partea orientalilor, că ugarini, ou care e-
dap ounor țări atrozități. Deci ar putea să eroare să se considere că între ei
domnește idila dragostei. Nu s'ar putea explica, altfel, multe lucruri, ca li-
gențe de bază în legătură cu realizarea mesianismului de stipendie univer-
sală, de care toți suntem interesați: unii cred că vor putea domina prin anul
acumulat în Bencile din City, alții în Wall Street, alții prin terore organizate.
Se știe că mai tot geții politici sunt din Rusia (Unități, agoda etc.)
ou fost aleși din poporul ales, pentru că sunt din Rusia, interpu
așa zicii socialiști sau social-democrați, cari caruș au milioane de
tenia lor și cidei, a lumii, rămînind pe vînt, pe pitule, și de aici vedem cum
manevrează, folosindu în acest scop oricîtele ber de țigil lui Ibraim sau

[illegible]

• & Paradoxe. Poate unele din aceste considerații externe s-a părut paradoxale, dar altele că se referă la probleme prea complexe, care nu pot fi cuprinse în câteva reflexii determinate de evenimente în curs. Dar cred că multora li s-a făcut lehamite de gândirea-ablon imprimată de aceleași puternice oficioase, atât prin normative conformiste cât și prin inspirațiile capitaliste ale presei d. mare tiraj. Libertatea de gândire e de deci circumscisă! S-ar putea să fie ceva riscant abordând probleme pentru care există o complicitate a theory în general consensată. Mai nu pot fi însă mai primejdios ca dilema în care sunt puși România de tăgălnă în propria lor țară: pe de o parte să fie lichidați de valurile de revoluționari dedicați securității, în caz de eliberare, supți de glorificații de deșănțare, și a tuturor metehniilor oare, fuzând de muncă creativă, pe care i-o oferă țara lor renăscută, visând iar viața transă de paraziți, că trăiesc de spânzura altora.

Dar, pe lângă aceasta, în lupta celor mari, popoarele mici li se revine un rol de pion. Toți își pun joc de ele și de speranțele lor.

oare trăim, umplându-ne cu rusii - sau altele - în care ne zbatem, nu protestăm
opre-luna, colegii mei și mizeria impusă în care ne zbatem, nu protestăm
din răspundere și nu fac tot ce le e în putință să înceteze cât mai curând
din răspundere și nu fac tot ce le e în putință să înceteze cât mai curând

Cum se ştie, fetele dela Berna au enervat teribil pe rep.ştiilor, care, neîntrebate, s'au grăbit, iegind din baie, să afirme că lovitura dela legăţia din Elveţia nu-1 opera Gherzi de Fier, comuniştii dela Buoureşti recunoscut imediat mâna legionarilor. Îndată după anunţul dela Radio Roma despre ataul dela Berna, ni s'au întâmpiat de altfel şi nouă să ne întâlnim cu un notoriu dusman al legionarilor, care nu s'au sfîit înşă să mărturisă: seacă: "Asta e stilul gardiştilor, nene!". La care, ored că toţi ar trebui să spună acelaş lucru: patrioţii din Elveţia, deşi legionari, nu au săvârşit fapta căa legionari, oi a Român. Ca legionari, nu înocă pretutindeni recunoscui drept cea mai coerentă şi puternică organizaţie anticomunistă românească din ţară şi de peste hotare, ei ar fi avut, poate, dreptul să stea la o parte şi să aştepte acte de erism dela Veniamin, Vigoiari, Cita Davila, Augustin Popa, Camil Ring, Teodoziadis, Podoleanu, ca Român, şi ştiind prea bine că salvarea ţării nu poate veni în niciun caz dela leprele susumite, au acţionat. De aceea fapta dela Berna trebuie subliniată pretutindeni ca românească, oi nu ca aparţinând unei grupări politice. În felul acesta, ea n'ar mai fi iritat atâtă pe inefabilul Veniamin dela Fundaţie, care şi-a măncat şi puţinul oredit cât ci mai rămăseas, după declaraţiile făcute, şi nici pe musul Bernard-Beroovici dela "Free Europe" din München.

- "La Buovregati, se mai invingurau împotriva patrioților din Elveția au fost, evident, pașaportarii. S.Brucan, în "Scănteia" delă 1 Martie, reproduce adoma înalta polemică, pe care un alt pașaportar, Teodor Ziadis, o susține în exil contra legionarilor. Iată expresii tipice luate de oficiosul comunist din "Bire" abjecta față a minoritarilor dela Paris: "vandalism hulișanic", "teroristi legionari", acțiune teroristă de tip fașoist", "bandă legionară", "Garda de Fier, organizație ale cărei metode și procedee teroriste fașoiste, sunt bine cunoscute în Europa occidentală", "haidamaoci legionari", "ultimii mohicani ai unei organizații teroristo-fașoiste", etc. Istoricul "crimelor" legionare e copiat de "Scănteia" din ultimele numere ale maoulaturii lui Re-né(e) Theo: "Garda de Fier: organizație a celor mai feroți și mai cruzi te-roristi fașoști și a celor mai zelosi executanți ai ordinelor seclerate ale Găstapoului... Păcându-și intrarea pe arena vieții publice prin asasi-narea prefectului de Iași, Garda de Fier s'a caracterizat în întreaga ei activitate politică printr'un șir de asasinat și de pogromuri de o cruzi-tate în Occident că echipele morții le-au căzut victime nu numai un mare număr de luptători antifașoști, oi și demnitari ai României burhezo-moie-rești, în frunte cu doi miniștri și o mare parte din populația țării".

...cine m-a aruncat eu pe primul ministru în funcțiune și un fost prim ministru",
cine m-a spus - continuăm noi - că Teodosiadis, Romiță Boilă, Podoleanu,
ții de cruce m-au plămănit pe mieleșul Dommlui; Manciu, care-i chimia pe fra-
turi de asasinat - că n'euvi mediu, Gavrilă Marinescu și jenderul Bengliu,
de aceeași țeară? Cine m-a spus că "La Nation Roumaine", care apăsă cu bani
după care garda de Crețeanu, continuă să sânghească lecția papagalului,
Cu ceasul, că...

Cu coazia faptelor de la Berna, pașaportarii de la Paris, ca și de la Roma, au mai spus, cu intenția de a-i discreta pe legionari, că cea mai mare parte dintre ei colaborează în țară cu regimul. Infamia a fost reprodusă și de "Pace e Libertă", care se publică la Milano. Iată însă că toată o dată apar aceste minții în presa, pe care o plătește d-l Kremer, "Soarelui" iese cu un lung articol de condamnare a acțiunii din Elveția, semnat... de cine crețului ministru și mare frunțas țărănist, Mihail Gheleşeanu! În timp ce le bine-chibzuită ca cea de la Berna, asupra tragediei neamului românesc, supus temei politic al Bolșilor-Sîcilor, - căpetenia național-țărănistă, publică "La Nation Roumaine", în traducere franceză, articolul lui Gheleşeanu - cu precizarea că este vorba de un frunțas țărănist! Dacă legionarii, victimele "democrației" ale căștii de lichea, n'ar fi fost și ea plâns printre "Elemente bulgare..."

"Elemente huliganice fasciste", "criminali legionari" - așa gratifică altfel decât Romiță și mama lui Teod, dar atunci de ce nu se întorc la București foștii colaboraționiști cu ocupantul sovietic?..

CUZA VODA SI CALUGARI

..Se știe cum se administra mănăstirile în România mai înainte de venirea prîntului Cuza la troml acestei frumoase țări, care din timpul Pașagumienii ajunsesă ca o moșie de exploatare pentru streinii venetici. Toti știe că și Domnii din Stambul, ei n'aveau alt scop, altă dorință, decât a de tot felul, aruncînd banii cu ochii închiși spre a-și satisface plăcerile lor dobitocești; iar rămășițele sau prisocul îl trimiteau Superiorului care-l ocălește adică, ca un prins nemunînt pe care îl trăgeau din sudorea năstului țărăn. Mănăstirea X, astfel administrată de egumenii fanarioți părează intermă sau externă, ocoli nimeni nu se interesează de starea ei materială, și astfel, din mîrele edificii ce se întesese de starea ei oblii ce o înconjurau, spiritul rău al oșugurilor fâcuse a nu rămîne decât niște ziduri negrite de timp, niște coșuri coperite care se consumau și învelte cu mușchi, ocoli veniturile moșilor și se petruceau aproape distruse la spătele egumenului și la îndulțurile suveranilor.

Pe la anul 1861, mănăstirea X rămânând fără egumen, se întâmplă ceva ne-
mai pomenit până azi în analele Mănăstirești: fu investit cu demnitatea de
egumen, poate din gregala Patriarhiei, un Român, ale cărui merite se vede că
nu erau cunoscute superiorului, - căci dănuil, departe de a urma lăcomia
predecesorilor săi, departe de a cugeta la petreceri, sau la îndatoriri fă-
rămioase către superiorul ce-l trimisese aici, era om drept, smerit, cu tendin-
țe nobile pentru misionarea sa, ne-având alt ouget decât înfrumusețarea sa-
năului lăcaș și punerea în execuție a hrisoavelor lăse de fcloriciți do-
matori. Prin urmare, îndată ce intră în administrare, și văzu mizeria complec-
tă în care ajunsese tot edificiul mănăstirii, obșută a se încredința prin si-
ne însuși despre starea lucrurilor și despre ce ar fi putut să facă pentru
îndreptarea răului. - Căruia... (exclamă venerabilul egumen, când făcu primii
pași în interiorul mănăstirii), fost-a cu puțină o profanație ca asta? Gă-
sindu'-s-au în lume surlete atâtea de perverse încât să mesecotească și să
destrăbe casa lui Dumnezeu de tot avutul ei, lăsându-o a cădea în ruină?
Spuneți-mi, vă rog, prea cuvioșii părinți și frați, din ce vreme m'a să mai
reparat mănăstirea aceasta?

- Nu știm nici noi! răspunse un bătrân; dar tot ce știm cu siguranță este că efanta mânăstire ar putea să se zidească numai de aur și de argint, cu veniturile moșiiilor ei pe oțiva ani.

- Si ce a fost pricina de s'a lasat in părăsire cum se găsește? n'a în-
crijit nimine a să se adune veniturile?

- Ba veniturile s'au adunat ou mare ingrijire, dar..

- Dar ce! te rog, urmează, oăci vrosc a ști totul, vrosc a cunoaște de aproape împrejurările ce au făcut de a rămâne atâta timp nereparată sfânta mănăstire, când ea dispune de niste averi așa de mari.

Bătrânul sta înoc pe gânduri, neștiind dacă trebuie a vorbi mai mult, sau mai bine să păstreze tăcerea; oăci se temea de a nu avea în față-i un staret oa cei din trecut.

- Să vedem -adăoga egumenul- să observăm documentele mănăstirii, să aflăm dorința donatorilor, și atunci vom ști ce este de făcut.

[illegible]

și un oulous, mult mai bune și mai multumitoare decât în trecut, precum și
 Aceste cheltuieli, și ridicarea oțtorva locașuri de școală, astfel ca la
 înzestrarea șetelor sârdoe, conșumamr veniturile mănăștirii, astfel ca urmă
 finele, și lui nu se putu trimite Patriarhului un ban. Excepție la aceste urmă
 și în 1862, când mai multe școlae se ridicară, mai multe șet se măriră, și
 mai mult săraci se ajutară. De astă dată Patriarhul primi o sumă careoare
 de bani din fondurile mănăștirii, însă prea mică în comparație cu ce i se
 cuvenia, și cuvenia fanarioti; superiorul, îndignat asupra egumenului nos-

Ce bine e să spui "națiunea", iar pe urmă să tai și să spargi în mamele ei! Naționalismul e un lucru greu și de multe ori mai primejdios decât democrația. Democrația cel puțin se laudă mai mult cu oameni deștepti decât cu eroi. De aceea va da pseudo-deștepti, desigur și aceștia de multe ori aproape tot atât de primejdioși ca și deșteptii, - dar nu va da pseudo-eroi, la fel de abjecti, pe cât sunt de sublimi eroii adevărați. O națiune fără eroi nici nu există, și probabil că unul din tolmile ascunse de ametele democrației nemămurite este și distrugerea eroismului, crezându-se că prin aceasta se distruge numai națiunile, deși în realitate prin distrugerea eroiului se distruge umanitatea însăși. Dar cancerul ascuns al democrației se cunoaște bine și își poate găsi remedii prin reînvișorirea națiunilor ajunse la libertate. Naționalismul trage însă cu el și suma de profitori, abuzivi, cari, identificându-se cu națiunea, își pot îngădui orice. Aceștia nu sunt niciodată genii de tipul unui Julius Căzar, nu sunt nici măcar posesădăți tragici, cum a fost Hitler, ci sunt simpli demagogi, care în loc să spună de pildă, "democrație", spun "națiune". Milioanele întrebătoare și terurile sunt aceleași ca în orice demagogie. Dar dacă aceștia ar fi numai niște politicieni ariștiți, lucrurile nu s'ar prezenta încă atât de abject; ariștii politici se cunoaște, se vede, se identifică și, chiar când fac o nață, poate și combată. Cel mai sinistru etlet al națiunii este cel sentimental-moral, fără țeluri vizibile de arivism în ierarhia Statului. Iarăși nu este vorba, aici, de vreun Căton, ci cu totul de altceva.

Noi am cunoscut-o în țara noastră, pe acest om căruia i se sfășie mărunțic în România de altă dată în cel doi poli ai presei: presa de șantaj. Acestor două foste instituții s'au întâlnit în exil, dar una a plecat definitiv în lumea umbrelor, pe când cealaltă se zbate încă să facă prăsilă, roșii și neamului. Aceștia își scarpină desnașdăduiții răia de toate colțurile care îi opresc în batocă, la goana după a fi cineva. Și argumentul este definitiv, irrevocabil, este "PATRIA" cu cei mai mare p. oăzătorii. Aceștia care cer fie respectarea tratatelor dela Yalta și Teheran, fie înțelegere pentru neputințele d-lui Churchill, fie cumințenie ca să nu-i suțăm pe Ruși. În realitate corbii șantajului au trăit ca și arivistii pomăniei și toți morții și sacrificiul dureroasei istorii a Poporului Român. Întrebarea este: din ce mai trăsese aceștia în exil? Răspunsul nu e ușor. Iar arivistii politicianismului trăsese pur și simplu din fostul nume "România", iar arivistii moralismului trăsese, ca toți paraziiți, mănădă din arie, pentru că românii în exil sunt dornici oricând să citească orice se scrie în românește, cu speranța disperată de a întâlni odată o lumină, o înțelegere în li se așteaptă cu vorba grosolane ura împotriva unora dintre distrugătorii moralității descuitori în război, de multe ori foști partași activi în război. Exilul românesc nu și refacă viața în calitate de eroi al adevăratului, de confirmare reciprocă a acestor doi poli ai desăgriirii. Probabil de aceea, înțelegerea trebuie să se consume până la capăt pentru ca procesul paralel de regenerare și renașterii României, adică arderea gunoaielor să se consume definitiv.

Trebuie să tragem însă pentru viitor anumite învățăminte și aruno că:
 1. Mici democrații, nici Statul, nici națiunea, nu pot suzina niciun fel
 de dovadă că a sacrificat de bună voie ceva în numele națiunii trebuie să
 sacrifice ceva al națiunii pentru sine însăși. Pentru națiune poate să sa-
 crifice unei convingeri dacă o are, dar nu poate sacrifica pe nimeni în
 numele unei convingeri. România a fost sacrificată în numele unei convin-
 geri, dar acest lucru a fost posibil numai prin abuzul de forță și înșela-
 re. Este condamnată astăzi de o națiune întreagă de către oricine.
 2. Nu poți vorbi niciun moralist, care profită, dar în numele acestei na-
 țiunii. Acesta direct în ultimele evenimente pentru a-și ascunde un trecut de-
 zăușit. Aceste fiare ale naționalismului trebuie bine stabilite tipologie

[illegible]

* ROMA. S'a stins din viață, în lagărul de refugiați din Civitavecchia, bătrânul Alfredo Rocchi, cititor îndrăgostit al "Vetrel" însoț de la primul număr. Transmisem înmormântare familiei condoleanțele noastre.

poliției, o conferință despre "Dumărea, factor în dezvoltarea poliției a Țării
din sud-estul Europei".

* D-l Ing. D. Igăleşcu s'a reintors, cu familie, din Argentina.
* WELLINGTON. Cete Români refugiați în Noua Zeelandă: Paula și Octavian Murgulescu, C. Buz, G. Cotea, C. Cotea, Ch. Ciocin, A. I. Frunză, C. Murgulescu, M. Tărlău, așa zisa asociație, Ion Popescu, ne trimit o întâmpinare, în care rezultă că singurii români din Noua Zeelandă "e formată numai din greci, brie 1914 intră într-o familie de alimente din strada principală Willis, treacă pe la casa de achiziție de la fost percepteur cu de toate și în loc să în judecată și condamnat în o amendă de 10 pound, plus un cost al tei degețelor dela ameli mări naționalită. "ROMANIA" și PROFIL. Cu așa... înfrâ mare, d-l Mădăraș ne putem să, natural, decât un apig mărta-

* SUCUREȘTI. La fabrica noastră din Tringoviste se afla închis 5 soldați, peduștii cu 10 pînă a 15 ani, pentru motivul că au insultat, cu unu, unușor, un post de radio din lumea liberă și apoi au răsturnat printr-o lovitură de mîna, în special cu caracter militar. (122)

[illegible]

... Jim, în Franța, un singur ofițar român decorat cu crucea de fier, pentru
puta în luptă efectivă o comunitate: cum de n'a fost ales? Pe urmă, nu
putea noul comitet, în care vedem și figuri de nădejde (Băpănuș, Stănescu,
Grigorescu, Crațescu), să ne arate, de pildă, când și unde a făcut armata d-
Ronta?..

- Xavier Vallat, fost comisar al guvernului din Vichy pentru chestiunile ebraice, a declarat, într'un articol din "Aspects de la France", că nu și-a modificat căștig de puțin părerile în ce privește pericolul evreiesc și că ar fi gata să reînceapă totul de la capu, dacă ar fi totuși util pentrubind evreii.

* STOCKHOLM. Poliția suedeză a descoperit o vastă organizație de spionaj, care "lucra" mai ales în centrele militare și în fabricile de arme. Unii din cei arestați au declarat că lucrau spionaj în favoarea Rusiei, unde trimiteau materialul informativ prin intermediul Legației RAR la Stockholm. Printre numele spionilor se citesc și un locuitor.

* WASHINGTON. Departamentul de Stat a respins cererea guvernului sovietic de a avea în Statele Unite o reprezentanță permanentă a Bisericii Ortodoxe ruse. Motivul: guvernul american consideră Biserica ortodoxă din Rusia nu o instituție independentă și nu are o poziție politică în Rusia.

* COPENHAGA. Sefulul Legatiei IPR din Danemarca, Ion Ciabur, "a alsa interesat deard aml politic. Soia i-a fost duca cu elia in Jard."

...italia; la noi migranții... electrice; am... oameni...
Mi-aștepam la stătu incoerentă: în Posteucl în "Vocea libertății" grecești,
nemulțumiri, Kanellou a fost mai abil fiindcă - strecurând libertatea în ge-
nitalități, a știut să repare măcar în înțeles greșit al omului, omd
plăta cuvenită. În observă semne de relaxare murgave își vor purta.
poeti viforosi și poezie, care leagă de relaxare morală mai generală. Se
virechi, dar care
totuși, în viața de toate zilele, trăiesc în imoralitate..

—Italia: Pregătirea, la botezul feciorului, se face acum după promi-
nena lui Ilor, Rogu și Carviani, cei vor achita și spuzelul, invitând pe toți
anii din oamp. Dar am amas un mare datoric, omo, și pe ci nu m'au întrebat
nimeni de plăcut. De aceea va voi să se împorzi și eu, și voi să vă
aceasta olici, care pătăia Mișcarea leg-onară în est. Trimiteți Vătră-
ni...Căndă (oare cine va da la gră) și gră și nu te lași infiltrat de
mâni negri și în special de cei de la Roma: Buini și Villadrenau, care
ridică și ajungă și neamul. La pinte de Rogu, Trălașcu, Com. Horia Sigal..

[illegible]

Mămurul e conștient însăși Cămului cultural Moș-Marin dela Aravaș. Se reproduce o impresionantă fotografie a "Căpitaniului după deshumare", care ar trebui să fie arăstat tuturor celor ce nu și-au ucis încă lacrimile după pederșirea lui Armand Călinescu sau Gavrița Marescu!..

• ATRIA, München, VI, 8-12 (Aug.-Dec. 1954). -- Gen. Ion GEORGE Căteacă, cu o încredințată situație din "jungle" exilului românesc și vede un semn de îndreptare în treaba bună făcută în Germania prin unirea tuturor asociațiilor culturale și artistice din țară și din străinătate. -- "NU" -- Căteacă, în obținuta competiție, probleme de limbă română, "La cuvântul nostru" se cantează "dezertarea la amic" a lui Crețanu și se dă stirea furculii la Paris a unui juvear în valoare de 25.000.000 franci al artiștii Alice

Coccea. Să se mai spună că Românii, în exil, nu trăiesc bine! "Viațiamu și-a construit în America un adevărat palat cu economiile din leișoara" Fondul

& Am mai primit: Const. PAPANACE; Identitatea unor nume patronimice la Italiani și Aromâni, nr 11 din Biblioteca Verde, Roma, 1954, apărut cu ocazia împlinirii a 90 de ani dela inaugurarea primei școli românești din Balcani și închinat învățătorului aromân Dimitrie Atanasescu; Petru IROAIE, Pastorală V-a, Roma, 1955, versuri omagiale pentru Aron Cotruș, cu un desen al mamestrului de Eugen Drăgulescu; George RACOVEANU, Die Rumänische Orthodoxie, Wurzburg, extras din "Ostkirchliche Studien", cu reproduceri de artă religioasă românească; Grigore NANDRIȘ, Bucovina, 1954, publicată de Asociația "Pro Basarabia-Bucovina"; Titus BARBULESCU, Les origines du vers roumain, Louvain 1954, extras din "Orbis", dela care ne sosește și "Cronica" pe 1954 a Centrului internațional de dialectologie generală, de sub conducerea activă și expertă a prof. Sever Pop; Alphonse JUILLAND, Introduction to Romanian, extras din "Romance Philology", ca recenzie la un volum cu acelaș titlu datorit lui George O. Seiver; LO SMERANDO, rivista letteraria e di cultura, Milano, VIII, 4, 30 Iulie 1954, cuprinzând traduceri din Rebreanu (de prof. Alexandrina Mititelu) și din Camil Baltazar, Dim. Nanu, Blaga, Arghezi, Pillat (de Dario Car- tago); TRIBUNA ROMÂNĂ, Toronto, III, 1 și 2 (Ian.-Apr. 1954); UNIREA, Cleveland, 6, 1-2 (Ian.-Febr. 1955), amintindu-l pe episcopul martir Vasile Attenie; VII-TORUL NOSTRU, Paris, care-l atacă în special, onorându-l, pe Principele Nicolae, pogromist firește și huligan, ca și Eminescu, Creangă, Vasile Conta și alți părliți de neaoși; BULETIN DE INFORMATII, Sydney, publicație a Asoc. Ro-mânilor din Australia, sub direcția lui N.A. FLORESCU, care a tipărit și o conferință a d-sale cu privire la "Români din exil"; N. DIANU, "Nu! Al. Cre- țeanu nu a fost Român!", "Un rezistent român cu simbrie: americanul Al. Cre- țeanu" și "Un rezistent român cu fond: Al. Crețianu-Fond", amplu și documen- tat rechizitoriu al rechizului vieții românești în exil; O BANDEIRANTE, São Paulo, I, 4 (Oct. 1954), cu un interview al prof. pictor George Măsturel des- pre arta modernistă; Circularea Federației internaționale a jurnaliștilor liberi din Europa centrală și orientală și din țările baltice și balcanice cu privire la scopurile Adunării Naționalelor Europei Captive - AMEC - de la New York.--

Adrian Papa

S T A M P E

D-lui Const. TRIFIN
Breitwieserstr. 55
DRAUNSCHWEIG -GERMANIA

5754

Reduz. 50% riferim. Art. 36
convenz. Post. paragr. 3 e 4.-

Mittente:

V A T R A

Via C. Morin, 6

ROMA - ITALIA